

have været gjældende her i Landet, og derefter da nærmere gjøre sig det klart, hvorledes disse Forner kunne omdannes. At indrette det saaledes som i England, med Fredsdommerne, er et Spørgsmaal, hvorpaa jeg ikke skal indlade mig; om det her kan lade sig gjøre paa den Maade, veed jeg ikke; dertil har jeg for liden Kundskab om, hvorledes det er indrettet i England; men jeg troer ganske vist, at det vilde have sine Vanskeligheder at faae et lignende Institut paa eengang overført paa vore danske Forhold. Naar den ærede Landssthingsmænd har udtalt med Hensyn til § 78, at de deri omhandlede Møder ikke burde holdes inden lukkede Døre, saa kan jeg ikke nægte, at jeg netop lægger overmaade megen Vægt paa, at de finde Sted for lukkede Døre; thi jeg troer, at det i Almindelighed vil være langt lettere at faae to stidige Parter til at indgaae Forlig, naar Mæglingen holdes inden lukkede Døre, end naar den foregaaer offentlig; thi det vil som oftest kun føre til, at Parterne lade sig lede af Bihensyn, og derfor ville være mindre tilbøielige til at indgaae Forlig. Skjøndt jeg i det Hele taget hylder Offentlighedens Princip, troer jeg derfor dog, at den her ikke vilde være paa rette Sted, hvor der er Tale om Forligsmægling. Jeg skal endnu med Hensyn til en Uttring, der er fremkommen fra den ærede 1ste Landssthingsmand for 5te Kreds (Dreier) om, at Antallet af Forligsmæglerne burde forandres til 2 istedetfor 1, tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den høitærede Justitsminister, ligesom og en æret Landssthingsmand her i Salen, paa hvis Ord jeg lægger særdeles megen Vægt, den 1ste for 6te Kreds (Ungsøgaard), har udtalt den Formening, at det muligen vilde være vanskeligt at finde en Mand, som i den fastsatte Tid vilde kunne udholde at paatage sig disse Forretninger; men, hvis denne Vanskelighed er begrundet, — og jeg troer ikke, den er ganske uden Grund, skjøndt jeg paa den anden Side ikke troer, den er i den Grad betydelig, at man ikke skulde kunne finde en saadan Mand, — saa vilde den ingenlunde blive mindre dersved, at der skulde beskikkes to saadanne Mænd istedetfor een; men jeg troer virkelig, at den hele Indretning derved vilde blive af en mere

compliceret Natur end efter den ganske simple Indretning, som vi have foreslaaet. Jeg troer, at det i det Hele taget vil være rigtigst, at man saameget som muligt slutter sig til vort Forslag, om det iøvrigt maatte finde Anklang; saa kan man jo i alt Fald altid bygge videre derpaa, naar det maatte vise sig hensigtsmæssigt at gaae videre med Hensyn til den Magt og Myndighed, som kunde tillægges denne Forligsmægler. Den samme ærede Landssthingsmand har troet, at det vilde være hensigtsmæssigt, at denne Forligsmæglers Magt og Myndighed ogsaa kom til at strække sig udenfor Sogneforstanderskabskredsen — saaledes forstod jeg ham idetmindste — da han ellers ikke vilde komme til at stifte synderligt Gavn. Men jeg skal herimod tillade mig at udtale, at det ikke er min Ansuelse, at hans Myndighed skulde gaae udenfor Sogneforstanderskabskredsen; naar det for mig stiller sig som et Gode at afslutte sig i den Henseende og holde det ene Sogneforstanderskabsdistrict ude fra det andet, saa ligger det deri, at man sædvanlig i hver Sogneforstanderskabskreds vil have en eller anden agtet Mand, som nyder almindelig Tillid hos sine Medborgere, og hvis Sagkundskab eller Kendskab til Huusbondens og Tyendets Character vil gjøre ham særdeles skikket til at mægle Forlig mellem Parterne, naar man indskrænker hans Virkekreds alene til Sognets Grændser; hvorimod jeg frygter meget for, at, naar man vil udstrække den udenfor denne Grændse, da vil han ikke med disse Egenstaber kunne virke med saameget Held, da vil han ikke saa ofte opnaae, hvad det dog er ønskeligt, at han skulde, nemlig faae Forlig bragt tilvele. Det har været Grunden, hvorfor Udvalget har foreslaaet netop det, det er kommet frem med; men imidlertid vil Udvalget med stor Fornøielse modtage enhver Ændring fra de ærede Medlemmer, og overveie og undersøge den paa det Bedste, paa det at denne Bestemmelse kan blive til almindelig Gavn, Glæde og Tilfredshed for hele Landet.

Formanden: Dersom ikke flere forlange Ordet, kunne vi gaae over til at afstemme Sagens Overgang til anden Behandling.

Jeg maatte maaffee imidlertid, forinden